

Amerika: dictator van de wereld? - HP/De Tijd

Door *Oswin Schneeweisz* illustraties *Johan Kleinjan*

Hij voorspelde de kredietcrisis, werd een passant miljonair met de handel in goud en schreef legio boeken. In zijn nieuwe traktaat stelt hij – goed gedocumenteerd – de pernicieuze en oorlogshitsende rol van de Verenigde Staten aan de kaak.

Willem Middelkoop *strikes again*. ‘Het idee dat Amerika een democratische samenleving is, wordt ernstig bedreigd.’

Liza Minnelli zong het al: “Money makes the world go round.” Ex-journalist Willem Middelkoop beschrijft in zijn nieuwste boek *Patronen van bedrog* een even angstwekkend als meeslepend relaas over de dubieuze verstrengeling tussen geld, macht en (wereld-)politiek. En de lezer is gewaarschuwd: de volgende crisis zit eraan te komen, want er klotst aldus Middelkoop nu nog meer nepgeld door de wereld dan voor de bankencrisis en dan hebben we het nog niet gehad over de implosie van de dollar of de mogelijke confrontatie tussen Amerika, Rusland en China.

Met zijn boek *Als de dollar valt* werd hij in één klap BN'er. Middelkoop beschreef daarin hoe Amerika zich steeds verder in de schulden steekt en centrale banken wereldwijd geld creëren vanuit het niets. Er was maar één uitkomst mogelijk: de ineenstorting van het financiële systeem. Een voorspelling die met de kredietcrisis al spoedig waar bleek. Van Middelkoop trok zijn consequenties, nam afscheid bij RTL Z als financieel journalist en stortte zich op de handel in goud, wat hem

inmiddels tot miljonair heeft gemaakt.

Dus verstand van geld en economie kun je hem niet ontzeggen. Zijn laatste boek lijkt het ultieme werk waarin alle eerdere boeken samenkomen. “Dat klopt,” zegt Middelkoop. “Na Als de dollar valt kwam ik erachter dat het financieel-economisch systeem onderdeel is van een geopolitiek systeem. Ik realiseerde mij dat dit geopolitieke systeem bestaat bij de gratie van dezelfde mate van bedrog. Dat gegeven wil maar niet doordringen tot de bovenwereld. Vandaar dit boek.”

Niet zelden wordt hij weggezet als complotdenker.

Dat is waar en niet waar tegelijk. Middelkoop ziet overal complotten, maar hij is journalist genoeg om zijn beweringen te staven met bronnen en zelfs al zou er maar een fractie kloppen, dan is zijn verhaal nog de moeite waard. Hij geeft namelijk woorden aan al die vage vermoedens waar de kritische nieuwsconsument van tegenwoordig mee rondloopt. Patronen van bedrog is een goed gedocumenteerde interpretatie van de gebeurtenissen op het wereldtoneel en daarmee ontstijgt dit werk uiteindelijk het niveau van vrijblijvende en ongefundeerde complottheorieën. Het is een persoonlijke visie op de werkelijkheid. Niet meer en niet minder. Vier variaties op een thema.

‘Deception is a state of mind and the mind of the State.’

James Jesus Angleton (1917-1987), van 1954 tot 1975 directeur van CIA Counterintelligence

Er schuilt een onzichtbare macht achter de macht. Een geheime staat die bestaat uit een rijke en invloedrijke elite die zakelijke en militaire belangen vertegenwoordigt en het officiële regeringsbeleid van de VS dicteert. Is dat nieuws? Nee, het is een verhaal van alle tijden en alle landen. Tijdens het Ottomaanse rijk gebruikte de Turkse staat de onderwereld om het vuile werk uit te voeren en niemand twijfelt eraan dat er voor de Tweede Wereldoorlog sterke banden waren tussen de maffia en de CIA. Amerikaanse industriëlen werkten in de jaren dertig nauw samen met antidemocratische krachten in Europa. De opkomst van Hitler zagen ze als een minder groot gevaar dan het oprukkende communisme. Amerikaanse bedrijven zoals General Motors, Ford, General Electric, Dupont, allen sterk gelieerd aan J.P. Morgan, hielpen de nazi's voor hun eigen gewin, terwijl ze volledig op de hoogte waren van de aard van het nationaalsocialistisch gedachtegoed.

Amerikaanse bedrijven zoals General Motors, Ford en General Electric hielpen de nazi's voor hun eigen gewin.

Daarnaast werkte een groepje insiders vanaf begin jaren veertig aan een plan voor Amerikaanse werelddominantie. Sinds de Tweede Wereldoorlog doet de VS er alles aan om zijn macht zo groot mogelijk te houden en daarvoor lijkt bijna alles geoorloofd. De CIA was de laatste zeventig jaar verantwoordelijk voor tientallen vormen van regime change, moordaanslagen op 'afvallige' presidenten en andere illegale acties. Martin Gilens, hoogleraar politicologie aan Princeton University, en Benjamin Page (hoogleraar politieke besluitvorming aan Northwestern University) concludeerden in een omvangrijk onderzoek dat 'economische elites en georganiseerde groepen, die zakelijke belangen vertegenwoordigen, een significante invloed hebben op het Amerikaanse overheidsbeleid, terwijl dat niet geldt voor de gemiddelde burger. Een voorgestelde beleidsverandering met lage

steun onder de economische elite wordt slechts in ongeveer 18 procent van de gevallen aangenomen, terwijl een voorgestelde verandering met grote steun van de elite in ongeveer 45 procent van de gevallen wordt aangenomen. Ze stellen dan ook dat ‘als het beleid wordt gedomineerd door machtige bedrijfsorganisaties en een klein aantal welgestelde Amerikanen, het idee dat Amerika een democratische samenleving is, ernstig wordt bedreigd’.

Middelkoop: “Ook in ons land komt een geheime staatsstructuur voor en heel soms komt-ie even aan de oppervlakte. Zoals recent met de dividendbelasting.

Dat was natuurlijk een een-tweetje tussen Rutte en de top van Shell en Unilever, waarbij de wensen van de bedrijven in stilte het regeerakkoord werden binnengefietst. Een paar dagen nadat Rutte bekend gemaakt had dat de dividendbelasting werd afgeschaft, liet Unilever weten het hoofdkantoor in Nederland te vestigen. Ik twijfel er dan ook niet aan dat er hier deep state-achtige structuren bestaan en dan moet je vooral denken aan topmensen als Demmink, Wellink en Ollongren. Allemaal topbestuurders die opvallend genoeg ook een lijntje naar Amerika blijken te hebben. Wellink profileerde zich als onafhankelijk bestuurslid van De Nederlandsche Bank, maar verzuimde publiekelijk te melden dat hij ook lid was van de Trilateral Commission, een Amerikaanse eliteclub die de Amerikaanse belangen dient. Minister Ollongren, die hard bezig is om met haar nepnieuws-richtlijnen de media steeds meer aan banden te leggen, was jarenlang de rechterhand van Rutte en maakt nu deel uit van de Bilderberggroep. Dat clubje invloedrijke personen en vertegenwoordigers van zelfs koninklijke families dat eenmaal per jaar achter gesloten deuren bij elkaar komt. Jij kunt wel zeggen dat ik spoken zie, maar ik word daar erg wantrouwig van.”

‘Het plan (Operation Northwoods) dat was geschreven met de goedkeuring van de voorzitter en elk lid van de Joint Chiefs of Staff, riep op tot het neerschieten van (eigen) onschuldige mensen op Amerikaanse straten.’

James Bamford, Amerikaans auteur en journalist

Hoezo gifgasaanval in Douma? Sinds de beelden van de slachtoffertjes in Syrië de wereld over gingen, regent het complottheorieën. De een spreekt van een opzetje van Rusland, de ander beschuldigt Amerika en dan zijn er natuurlijk ook nog de rebellen, Assad, enzovoort. Zie uit die chaos aan halve waarheden en hele leugens maar eens wijs te worden. Het is een typisch fenomeen dat hoort bij elke oorlog of terroristische aanslag. Feit is dat BBC-coryfee Robert Fisk kort na de aanslag in het gebied was en niemand kon vinden die (hetzij vrijwillig of onder dwang) een gifgasaanval kon bevestigen. Middelkoop twijfelt er dan ook niet aan dat het een false flag betreft waarmee VS opnieuw een legitieme reden creëerden om Syrië aan te vallen en ons land bombardeerde de afgelopen jaren vrolijk mee.

Waar of niet waar? Het zou de eerste keer niet zijn.

In 2003 misleidde de VS de wereld met de boodschap dat Saddam Hoessein massavernietigingswapens had. Middelkoops boek staat vol met dergelijke voorbeelden: de Zweedse koning Gustaaf III wilde in 1780 zijn populariteit bij het verdeelde volk vergroten. Een oorlog met Rusland zou een uitkomst zijn en dus liet de koning de hoofdkleermaker van het operahuis enkele Russische militaire uniformen maken waarin Zweedse troepen vervolgens de eigen Finse grenspost aanvielen.

(Finland maakte destijds deel uit van het Zweedse rijk –red.) De burgers, die geloofden dat het een echte Russische aanval was, waren woedend en de Zweeds-Russische oorlog (1788-1790) was begonnen.

Een ander voorbeeld: in augustus 1964 deed de VS voorkomen alsof er een aanval had plaatsgevonden van de Noord-Vietnamese marine op een Amerikaanse torpedojager in de Golf van Tonkin. De VS had nu een reden om een oorlog te starten in Vietnam, waarbij miljoenen doden en gewonden vielen en de VS op grote schaal chemische massavernietigingswapens – zoals Agent Orange – inzette. Later werd toegegeven dat de USS Maddox nooit was aangevallen en in 2005 werd bekend dat de National Security Agency (NSA) de informatie had gemanipuleerd om het te laten lijken alsof er een aanval had plaatsgevonden. De gehele Vietnamoorlog was dus gebaseerd op een valse-vlagoperatie.

Middelkoop: “Als je dit soort zaken bestudeert, val je van de ene verbazing in de andere. Vorig jaar werd bekend dat de VS er in de jaren zestig serieus over heeft nagedacht een valse-vlagoperatie uit te voeren waarbij de VS Russische straaljagers zou laten nabouwen, om zodoende een ‘Russische’ aanval uit te voeren en daarmee een oorlog te forceren. De stukken met bewijs zaten tussen de duizenden pagina’s uit het JFK-dossier dat werd vrijgegeven door de CIA. Een dergelijk plan lijkt wel heel veel op de samenzwering uit 1962 die bekend werd onder de naam Operation Northwoods. Het plan behelsde terroristische acties in Amerikaanse steden, opgezet door de CIA en andere overheidsdiensten, om steun te vergaren voor een oorlog tegen Fidel Castro. Dat het plan niet ten uitvoer werd gebracht was te danken aan president Kennedy, die het afwees. Ik geloof niet dat ons politieke systeem zich voor dergelijke acties leent, maar we maken als Nederland wel deel uit van een internationaal systeem dat false flag-achtige operaties uitvoert. We hangen immers aan de leiband van Amerika. Nederland

was zelfs actief deel van het Gladio-netwerk.”

‘Het lijkt erop dat China stilzwijgend de creditcard van de VS heeft geblokkeerd.’ Amerikaans Congreslid Mark Kirk

Operatie Gladio was een in 1952 gestart geheim netwerk in Italië, gesponsord door de CIA en de NAVO, om in geval van een communistische machtsovername in Italië of bij een Russische inval in andere landen het verzet te organiseren. Het netwerk is vele decennia actief gebleven. Het zaaide een golf van terreur, waarbij de schuld in de schoenen van de communisten werd geschoven. In ieder geval was Gladio actief in België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Turkije en Zwitserland, terwijl ook het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten een rol speelden in de strategische planning van het netwerk. De rol van Gladio in Europa heeft in diverse landen tot parlementaire onderzoeken geleid. Alleen al in Italië vielen vanaf eind jaren zestig 137 doden en ruim 600 gewonden bij bomaanslagen. Daarvan is een deel toe te schrijven aan Gladio, zoals blijkt uit onder meer de getuigenis van Vincenzo Vinciguerra, een Italiaanse neofascistische activist die Gladio van binnenuit kende.

Middelkoop: “Dergelijke door de overheid geplande aanslagen hebben bij mijn weten in Nederland nooit plaatsgevonden, maar we zijn NAVO-lid en dus nauw verweven met het Amerikaanse geopolitieke systeem. Alles lijkt erop gericht om maar in de pas van Amerika te lopen. En intussen doet de Nederlandse overheid vrolijk mee met het creëren van het vijandbeeld rond Poetin. Kijk naar de MH17-ramp. Rutte heeft gezegd dat de onderste steen boven zou komen, maar alles lijkt erop gericht om de bovenste steen onder te houden. Het enige Kamerlid dat hier niet aan meewerkte (Pieter Omtzigt) en als een pitbull naar de waarheid zocht, werd afgeserveerd toen hij een Oekraïense nepgetuige een podium gaf. Dat was natuurlijk een fout, maar Rusland had geen enkel belang bij de MH17aanslag. Oekraïne wel en er zijn genoeg aanwijzingen dat dat land niet meewerkt aan het achterhalen van de waarheid. Als je dan maar doorgaat met het beschuldigen van Poetin, wek je op zijn minst de indruk dat er andere belangen op de achtergrond meespelen.”

‘Mensen moeten geholpen worden om over geld te denken. Hun moet worden verteld wat geld is en wat geld tot geld maakt, en wat de mogelijke trucjes zijn van het huidige systeem, dat met een paar mensen naties en volkeren onder controle heeft.’

Henry Ford (1863-1947)

Controle over de productie, distributie en prijs van olie (en gas) vormt de sleutel tot controle over de reële economie. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zoveel oorlogen en militaire acties van de VS zich concentreren op olie-gerelateerde gebieden. Voor het voortbestaan van het huidige dollarsysteem is het voor de VS namelijk van cruciaal belang om controle over de prijsvorming van olie te hebben. Na de Tweede Wereldoorlog was het, met de nucleaire dreiging van Rusland, voor de VS niet handig om openlijk militair geweld in te zetten om zijn imperium uit te bouwen. Er moest dus een andere manier worden bedacht om de geopolitieke en economische doelen te behalen. Washington zag al snel de potentie van de dollar als economisch wapen. Daarom werd tijdens de Tweede Wereldoorlog al hard gewerkt om de dollar als wereldmunt naar voren te schuiven. Toen de VS in 1971 te weinig goud in kas bleek te hebben om de dollar te dekken, koppelde president

Nixon de dollar los van het goud en zocht in olie een vervangende waarde (de petrodollar). De petrodollar bleek een goudmijn. De OPEC moest beloven olie alleen nog in dollars te verhandelen. Saoedi-Arabië zou dan een deel van deze dollars in Amerikaanse staatsobligaties moeten gaan investeren. Deze zogenoemde 'petrodollars' zouden op deze manier geherinvesteerd worden in de Amerikaanse economie, wat een constante toename van de hoeveelheid dollars tot gevolg had. In ruil hiervoor ontving Saoedi-Arabië alle benodigde militaire bescherming voor de koninklijke familie en het groeiende olie-imperium. Zonder de macht van de dollar zou het Amerikaanse imperium waarschijnlijk allang zijn verdwenen. Een land dat de dominante reservevaluta in handen heeft, krijgt namelijk een bijna onbeperkte macht om andere landen te financieren. De monetaire hegemoon geniet een 'exorbitant privilege', zei de Franse president De Gaulle ooit. Omdat het land de wereldmunt kan drukken, kan de VS alles kopen wat het wenst zonder zich zorgen te hoeven maken over zijn verplichtingen. Oorlog na oorlog werd gefinancierd met vers geprinte dollars. Door buitenlandse (centrale) banken over te halen hun financiële reserves in staatsobligaties te behouden, dwong de VS hen zelfs de Amerikaanse militaire uitgaven in het buitenland mee te financieren.

Om de controle over olie en de dollar te behouden is de VS daarnaast bereid de ene oorlog na de andere te voeren. Vanwege de Koerdische olie steunde Amerika aanvankelijk zelfs een organisatie als IS en generaal Wesley Clark openbaarde in een interview een lijst met zeven landen die moesten worden uitgeschakeld om de positie van de VS als wereldmacht te verzekeren: te beginnen met Irak, en vervolgens Syrië, Libanon, Libië, Somalië, Soedan en, afsluitend, Iran. Dat scenario – bedacht door een neoconservatieve denktank waarin Donald Rumsfeld, Paul Wolfowitz en Dick Cheney zitting hadden, influencers die belangrijke posities in de regering-Bush kregen – lijkt zich de laatste jaren inderdaad te ontploegen. Uit het boek van Middelkoop: "Onder Obama's regime werden in 2016, het laatste jaar van zijn presidentschap, ruim 26.000 bommen afgeworpen. De meeste daarvan kwamen terecht op zeven landen: Irak, Afghanistan, Pakistan, Jemen, Somalië, Libië en uiteindelijk Syrië. Allemaal landen die geen enkele bedreiging vormden voor Amerika."

Middelkoop: "Er is een bizar en pervers systeem gecreëerd waarmee geld uit het niets kan worden gedrukt en een kleine groep rijken steeds maar rijker wordt, terwijl de gewone burger blijft rondraaien in een carrousel van schulden en hypotheek. Kijk naar de bonussen. Er is elke keer weer gedoe over de bonussen van de CEO's, maar er is niemand die zich afvraagt waar dat geld vandaan komt. Uiteindelijk kom je uit bij iemand die op een kantoor nullen en enen in een computer zit in te tikken. Al die leningen bestaan uit extra ongedekt geld. Je ziet het systeem sinds 2008 barsten. Rusland en China doen niet meer mee. Ze kopen weer massaal goud op en investeren liever in euro's en grondstoffen."

Na de kredietcrisis stopte China zelfs met het grootschalig opkopen van Amerikaanse staatsobligaties, wat aan Congreslid Mark Kirk de volgende uitspraak ontlokte: "Het lijkt erop dat China stilzwijgend de creditcard van de VS heeft geblokkeerd." Middelkoop:

"China en Rusland zeggen: tot hier en niet verder. We stoppen met het subsidiëren van dit dollarsysteem. Peking weigert mee te doen met de economische oorlogvoering tegen Moskou. De vraag is waar dat toe zal leiden. De dollar is de achilleshiel van de Amerikaanse wereldmacht. Het kan dus twee

kanten op: of het wordt oorlog en dan is het veertien vliegdekschepen tegen de anderhalve van China of er komt een geleidelijke transitie naar een nieuwe wereldmunt: de SDR. Dat de IMF daar momenteel concrete stappen toe zet, is een teken aan de wand.”

‘Laat mij de media controleren en ik kan elke natie veranderen in een kudde varkens.’

Joseph Goebbels

Jarenlang werkte Willem Middelkoop voor Het Parool. Eerst als freelance fotojournalist. Later als chef van de beeldredactie. Daar ontdekte hij dat de meeste scoops niet alleen het werk zijn van nijvere journalisten, maar vaak werden aangeleverd door belanghebbende partijen. Toch zijn de Nederlandse mainstream media niet te vergelijken met die in Amerika. Daar is, volgens Middelkoop, structureel sprake van een sterke verwevenheid tussen media en overheid. Deze bewering wordt gestaafd door voormalige New York Times-journalist James Risen, zoals geciteerd door Middelkoop.

Risen: “Ik geloof dat de Times, The Washington Post en andere landelijke nieuwsorganisaties de dreiging (van terroristische aanslagen – red.) hebben ‘gehypet’ met verhalen over terrorisme en massavernietigingswapens. De overdreven verslaggeving over het terrorisme had een enorme politieke impact in de Verenigde Staten en droeg bij aan het beëindigen van de discussie in Washington over het terugdraaien van de meest draconische programma’s voor contraterrorisme, waaronder spionage door de NSA. (Die maatregelen werden dus niet teruggedraaid – red.)”

Dat er een nauwe band bestaat tussen CIA en pers blijkt ook alweer zo’n ‘open deur’. Met Operation Mockingbird heeft de CIA decennialang een flinke vinger in de mediapap gehad. Dat werd zelfs bevestigd door een onafhankelijke onderzoekscommissie die in 1975 concludeerde: “De CIA heeft momenteel een netwerk van enkele honderden buitenlandse personen van over de hele wereld die inlichtingen verstrekken voor de CIA en soms proberen de opinie te beïnvloeden door gebruik te maken van geheime propaganda. Deze personen geven de CIA directe toegang tot een groot aantal kranten en tijdschriften, talloze persdiensten en persbureaus, radio- en televisiestations, commerciële uitgevers van boeken, en andere buitenlandse media.” Operation Mockingbird werd pas in 1976 door George Bush sr., die toen net CIA-directeur was geworden, beëindigd.

Middelkoop: “In de VS hebben de mainstream media zich als doorgeefluik van de overheid ontwikkeld. In Nederland is de situatie minder ernstig, toch zie je ook hier dat de basisbeginselen van hoor en wederhoor en ‘één bron is geen bron’ snel met voeten getreden worden als er een persbericht van het ministerie van Justitie of het Pentagon binnenkomt.

“De media zijn gemakkelijk geworden in het beschuldigen van zogenaamd ‘foute’ leiders. Elke kritische toon ontbreekt. Kijk naar de berichtgeving over Poetin. Als er in Rusland iets gebeurt, is de wereld te klein en wijst iedereen beschuldigend naar Poetin, maar als Israël onbewapende Palestijnen doodschiet, zeggen we niets. Een bevriend journalist (met een Midden Oosten-achtergrond en -expertise) bij een landelijke Nederlandse krant zei ooit tegen mij: ‘Ik durf het tijdens een redactievergadering niet op te nemen voor Iran. Dan word je afgeserveerd als Poetin-fan.’

“Er heerst in de media een dominante groeps cultuur en wij willen onszelf graag zien als de good guys. Als wij bombarderen, doen we dat voor de vrijheid.

We volgen daarbij blindelings de overheidspropaganda. Te veel verhalen afkomstig van de overheid worden door onze media voor zoete koek geslikt. Kijk naar die giga-scoop van de Volkskrant over hackers in Rusland. In eerste instantie leek het een reusachtige scoop. Later bleek dat de Volkskrant is getipt door de inlichtingendienst – en dat hebben ze ook toegegeven. Ze werden zelfs ontvangen bij de CIA in Langley (in de staat Virginia, waar het CIA-hoofdkantoor staat – red.) voor bevestiging van het verhaal. Logisch, want alles wijst erop dat dit bericht door de CIA en de Nederlandse inlichtingendienst is opgezet om Rusland in diskrediet te brengen. Niemand heeft de journalisten in de diverse talkshows de enige juiste vraag gesteld: zijn jullie gebruikt voor propagandadoeleinden?

Voor een *deep state*-achtige structuur is de sleepwet een zegen: de CIA krijgt al onze persoonlijke gegevens in handen.

“Dit alles gebeurde twee weken voor het referendum over de sleepwet. Was dat toeval? Voor een *deep state*-achtige structuur is de sleepwet een zegen: een organisatie met een uiterst dubieus verleden als de CIA krijgt al onze persoonlijke gegevens in handen. Dat weinig mensen zich daar druk om maken, heeft alles te maken met het traditionele beeld van Amerika. Generaties zijn opgegroeid met het beeld van de bevrijders. We spreken nog steeds van de VS als ‘politie van de wereld’, maar je zou evengoed kunnen spreken van Amerika als ‘dictator van de wereld’.”